

om sine Sejre og kradsede omhyggeligt Sporene til efter sig. Han saaes meget i Koncertsalene, ved Velgørenhedsbasarer og andre Steder, hvor der var Lejlighed til at gøre nye Damebekendtskaber. Hans Væsens Naragtighed virkede betryggende ikke alene paa Damerne selv men ogsaa paa Mændene, fordi kun faa anede, at den var et Skalkeskjul, en Paafugleham, hvori denne blonde Jupiter indsneg sig til de Skønne.

Da Færgen lagde til ved Nyborg og Folk strømmede til Landgangen, kom han igen hen til Jytte og hendes Mor. Under det Paaskud, at der ingen Dragere var at faa, bemægtigede han sig deres Haandbagage trods Fru Berthas Indsigelser og fulgte dem over Landgangen.

Der holdt flere Tog, og han gjorde udtrykkeligt opmærksom paa, at de skulde samme Vej. Men udenfor en tom Kvindekupe standsede Fru Bertha og bad meget bestemt om sine Rejsesager. Hvorpaa han ærgerlig søgte sig Plads i den anden Ende af Toget.

„Det er da en sær forskruet Person,“ sagde Fru Bertha, da han var gaaet. „Og saa paatrængende. Man skulde næsten tro, han havde glemt, hvad der er passeret mellem jer.“

„Naa, det betød vist heller ikke saa meget.“

„Du kom dog temmelig opbragt hjem den Aften. Jeg kan huske, du kaldte det et Bølleoverfald paa aaben Gade.“

„Jeg tror, det er en Vane hos ham at fri til alle unge Damer, han kommer sammen med. Men han har en smuk Sangstemme og spiller fortræffelig Guitar.“

„Aa, han maa være smaatosset. Han ser da ogsaa saadan ud.“

En fremmed Dame kom ind i Kupeen og standsede Samtalen. Lidt efter kørte Toget.

IX

Storeholt laa mellem to Smaaskove ved den ene Ende af en langstrakt Sø, „Grønnevandet“. Egnen var flad; det var ikke Omgivelsernes Skønhed men Jordens Frugtbarhed, der havde bestemt Gaardens Beliggenhed. Her var man midt inde paa den